

Kromandens Datter

Svartsot

I trange gader,
hvor høker-røsten gjaldrer højt,
gladelig køber godtfolk dyrt.
Torvet gungrer af gøglespil og strengeleg,
gyden gengiver strædets gny.

Fine klæder, læder, sølver, krydderi,
dufter kvæles i byens kvalm.
Bidske hunde, slagtesvin, der æder skarn,
plager som præstens prækener.

Blandt vråerne i voldens ly,
står en skummel skænkestue.

Her drikker vi, her ligger vi,
med de fagreste byen har,
og den kønneste og den bedste,
og hende, jeg tager næste,
er kromandens datter.

Her drikker vi, her ligger vi,
med de fagreste byen har,
og den kønneste og den bedste,
og hende, jeg tager næste,
er kromandens datter.